

Ako Rusko oficiálne vyvrátilo politické hoaxy amerického ministerstva zahraničných vecí

- CZ24 News | 26. ledna 2022

RUSKO: Ruské ministerstvo zahraničných vecí na svojom webovom sídle zverejnilo reakcie na „Informačný list Ministerstva zahraničných vecí USA“, kde Američania uvádzajú viaceré skutkové podstaty o Ruskej federácii a jej zahraničnej politike.

Odpoveď Rusov má názov „Fakty verzus fikcia: ruské dezinformácie o Ukrajine“. Stanovisko prinášame pre našich čitateľov SKsprávy v pôvodnej štruktúre, kde v úvode je americké tvrdenie, za ktorým nasleduje ruská reakcia.

„Informačný list Ministerstva zahraničných vecí USA: Rusko v roku 2014 napadlo Ukrajinu, okupuje Krym, kontroluje ozbrojené sily v Donbase.“

Skutočnosť:

Vinu za destabilizáciu situácie na Ukrajine nesú výlučne Spojené štáty americké a ďalšie krajiny NATO, ktoré vo februári 2014 podporili štátny prevrat. Tento vyústil do zvrhnutia legálne zvoleného prezidenta a k moci sa dostali nacionalisti. Obyvatelia Krymu a Donbasu sa v obave o svoju bezpečnosť rozhodli nežiť pod vládou prívržencov Banderu a Šučeviča. V dôsledku toho sa Krym vrátil Rusku, Donecká a Luganská oblasť vyhlásili nezávislosť a Kyjev rozpútal občiansku vojnu proti Donbasu, ktorá trvá dodnes.

Informačný list Ministerstva zahraničných vecí USA: Rusko zo svojej vlastnej agresie obviňuje iných.

Skutočnosť:

Kyjevská vládna garnitúra a Západ, ktorý s ňou ťahá za jeden povraz, sa snažia prezentovať Rusko ako stranu konfliktu v Donbase. V bode 2 Komplexu opatrení týkajúceho sa vojenských otázok sa ako strany konfliktu uvádzajú Kyjev, Doneck a Luhansk, ktoré sa ako strany konfliktu spomínajú aj v súvislosti so všetkými ostatnými aspektmi urovnania. Rusko spolu s OBSE zohráva úlohu sprostredkovateľa v Kontaktnej skupine (CG) a spolu s Nemeckom a Francúzskom pôsobí v „normandskom formáte“.

Spojené štáty a krajiny NATO to robia preto, aby odvrátili pozornosť svetového spoločenstva od vlastného vojenského nasadenia na území Ukrajiny. Ozbrojené sily Ukrajiny a Severoatlantickej aliancie stupňujú vojenskú aktivitu v bezprostrednej blízkosti ruských hraníc. Uskutočňujú rozsiahle multinacionálne vojenské cvičenia. V tomto roku sa ich plánuje usporiadať 10, čo bolo právne zakotvené v zákone zo 14. decembra 2021 o povolení prístupu jednotiek zahraničných ozbrojených formácií na Ukrajinu v roku 2022. Zákon počíta s výrazným zvýšením rozsahu manévrov.

Počet ich účastníkov sa fakticky zdvojnásobí, mnohonásobne sa zvýši počet zapojenej vojenskej techniky.

Také aktivity sú v rozpore s ustanoveniami bodu 10 Komplexu opatrení, ktoré požadujú odsun všetkých zahraničných vojenských formácií z ukrajinského územia.

Čírym klamstvom sú tvrdenia, že Rusko „okupovalo“ časť územia Gruzínska a odmieta stiahnuť svoje vojská z Moldavska. Nezávislosť Abcházska a Južného Osetska je výsledkom agresívnej politiky

Tbilisi, a ruské jednotky sú na území týchto krajín rozmiestnené legitímne v súlade s bilaterálnymi dohodami, aby zabránili gruzínskej agresii. Dokončenie odsunu jednotiek z Podnesterska závisí od urovnania konfliktu medzi Kišiňovom a Tiraspoľom, čo je zakotvené v dokumentoch OBSE prijatých za účasti USA.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Informačný list Ministerstva zahraničných vecí USA: Dislokácia viac ako 100 000 ruských vojakov je jasnou hrozbou pre suverenitu a územnú celistvosť Ukrajiny.

Skutočnosť:

Rusko na svojom území pravidelne uskutočňuje vojenské cvičenia a podniká neočakávané inšpekcie vojsk. Naproti tomu Spojené štáty rozmiestňujú svoje ozbrojené sily a útočné zbrane v krajinách východnej Európy, niekoľko tisíc kilometrov od svojich národných hraníc, čím podkopávajú európsku bezpečnosť a strategickú stabilitu. Dodávkami zbraní a vysielaním svojich vojenských špecialistov na Ukrajinu podnecujú agresívne správanie kyjevského režimu proti vlastnému obyvateľstvu v Donbase.

Informačný list Ministerstva zahraničných vecí USA: Rusko používa dezinformácie a propagandu s cieľom vytvoriť zámienku na vojenský zásah.

Skutočnosť:

Všetci vieme, ako americké úrady využívajú dezinformácie ako zámienku na vojenskú intervenciu v nezávislých štátoch. Stačí pripomenúť aspoň slávnu skúmavku v rukách Colina Powella, ktorá sa stala zámienkou pre americkú agresiu proti Iraku. Objem humanitárnej pomoci spomínaný Spojenými štátmi je „kvapkou v mori“ v porovnaní s obrovskou pomocou, ktorú obyvateľom Donbasu poskytuje Ruská federácia.

Informačný list Ministerstva zahraničných vecí USA: Neexistujú žiadne vierohodné správy o tom, že by ukrajinská vláda ohrozovala akýchkoľvek etnických Rusov alebo rusky hovoriacich občanov.

Skutočnosť:

Porušovanie práv mnohomiliónovej rusky hovoriacej populácie na Ukrajine nadobudlo obľudné rozmery. Vedenie krajiny prijíma diskriminačné zákony o jazyku, vzdelávaní, o tzv. „pôvodných národoch“, vytláča ruský jazyk zo všetkých sfér života. Dospelo to tak ďaleko, že v auguste 2021 ukrajinský prezident V. Zelenskyj verejne vyzval etnických Rusov, aby odišli z krajiny. V júni 2021 T. Kremeň, komisár pre ochranu štátneho jazyka, povedal, že tí, čo nesúhlasia s jazykovým zákonom, „môžu opustiť územie krajiny“.

Je čudné, že Spojené štáty, ktoré zvyčajne obhajujú ľudské práva, si odmietajú všimnúť otvorenú diskrimináciu rusky hovoriacich občanov Ukrajiny. Možno je to kvôli tomu, že nepovažujú Rusov za ľudí?

Pokiaľ ide o situáciu v oblasti ľudských práv na Kryme vrátane postavenia etnických menšín, tá sa po opätovnom začlenení polostrova do Ruska nielen zlepšila, ale sa úplne kvalitatívne zmenila. Na rozdiel od bývalej a súčasnej ukrajinskej vlády sa Ruská federácia snaží zachovať jedinečný multikultúrny priestor polostrova. Sme presvedčení, že Západ zámerne šíri dezinformácie o údajných problémoch s ľudskými právami na Kryme, aby odvrátil pozornosť medzinárodného spoločenstva od otrasného stavu ľudských práv na Ukrajine.

Informačný list Ministerstva zahraničných vecí USA: *Oficiálni americkí predstavitelia uskutočnili desiatky stretnutí s ruskými a európskymi partnermi za účelom mierového urovnania situácie.*

Skutočnosť:

Odkaz na takzvané „komplexné diplomatické úsilie“ je prinajmenšom pokrytecký a nepravdepodobný. V období od 15. decembra 2021, kedy sme oficiálne odovzdali Washingtonu naše návrhy zmluvy o bezpečnostných zárukách a dohody o opatreniach na zaistenie bezpečnosti Ruska a krajín NATO, sa Američania väčšinou evidentne pokúšali natahovať diskusie o konkrétnych parametroch, ktoré Rusko navrhlo, na rôznych odborných úrovniach a v rôznych formátoch. Namiesto toho, aby sa Biely dom a jeho západní spojenci zastavili a sústredili sa na zodpovedanie podstaty problémov nastolených v ruských dokumentoch, spustili maximálne toxickú informačnú a propagandistickú kampaň, v ktorej prezentovali Rusko ako „agresora“, „nepriateľa civilizovanej Európy“ a ako „hrozbu“ pre medzinárodnú stabilitu.

Toto všetko sa dialo spolu s neustálym zastrašovaním Ruska „citelnými“ sankciami, ktoré majú podlomiť našu ekonomiku a znamenať pre Rusko trvalú výzvu. Dokonca aj samotné zverejnenie podobných „metodických odporúčaní“ americkým ministerstvom zahraničia v predvečer rokovaní medzi ruským ministrom zahraničných vecí Sergejom Lavrovom a americkým ministrom zahraničných vecí Antonym Blinkenom v Ženeve možno interpretovať iba ako otvorenú provokáciu.

S. V. Lavrov podrobne opísal prístup Ruska na tlačovej konferencii (https://mid.ru/ru/press_service/publikacii-i-oproverzenia/oproverzenia1/nedostovernie-publikacii/1795579/) o výsledkoch rokovaní o bezpečnostných zárukách.

Informačný list Ministerstva zahraničných vecí USA: *NATO je obranná aliancia.*

Skutočnosť:

Aliancia zdiskreditovala svoju povesť akciami, ktoré boli v rozpore s medzinárodným právom: operáciou proti Juhoslávii, inváziou členov NATO do Iraku a Afganistanu a barbarským zničením Líbye spojeneckou koalíciou. Takéto praktiky nemajú nič spoločné s deklarovanou „obranou“.

Odkazy na vyjadrenia prezidenta Ruskej federácie V. V. Putina z roku 2002 o obrannom charaktere NATO sú vytrhnuté z celkového kontextu a vzťahujú sa na obdobie, keď Rusko a NATO budovali plány na rozvoj spolupráce. Následná agresívna línia bloku smerom k Rusku a jeho expanzia na východ viedli ku krachu týchto plánov.

Informačný list Ministerstva zahraničných vecí USA: *Západ nikdy nesľúbil, že sa NATO nebude rozširovať.*

Skutočnosť:

9. februára 1990, počas stretnutia so sovietskym ministrom zahraničných vecí Eduardom Ševardnadzem, sa americký minister zahraničných vecí James Baker „na betón“ zaručil, že „jurisdikcia NATO a vojenské sily aliance sa neposunú východným smerom ani o jeden cól“. 10. februára 1990 nemecký minister zahraničných vecí Hans-Dietrich Genscher ubezpečil Eduarda Ševardnadzeho, že „NATO sa nebude rozširovať na východ“. V ten istý deň to Michailovi Gorbačovovi

potvrdil nemecký kancelár **Helmut Kohl**.

Americký minister zahraničných vecí **James Baker** na brífingu 13. februára 1990 povedal, že Washington „je za zjednotené Nemecko a jeho začlenenie do NATO a je pripravený zabezpečiť, aby sa vojenská prítomnosť aliancie neposunula ďalej na východ.“ Všetky tieto ubezpečenia možno nájsť v stenografických záznamoch zo stretnutí, ktoré sú dnes prístupné širokej verejnosti.

Informačný list Ministerstva zahraničných vecí USA: Rozširovanie NATO nie je namierené proti Rusku.

Skutočnosť:

Posledných 20 rokov sa všetok koaličný potenciál NATO sústreďuje práve na „východnom krídle“. Približovanie aliancie k ruským hraniciam je sprevádzané budovaním a modernizáciou objektov vojenskej infraštruktúry, rozvojom logistických reťazcov na rýchle (a to aj transatlantické) presuny veľkých vojenských formácií, rozmiestňovaním amerických systémov protiraketovej obrany vybavených dvojúčelovými odpaľovacími zariadeniami na území Rumunska.

Realizujú sa plány na rozmiestnenie raketových systémov v Poľsku. Vo východoeurópskych členských krajinách NATO sa budujú sklady ťažkej vojenskej techniky. Otvárajú sa možnosti pre zahraničnú vojenskú prítomnosť na území týchto štátov, čo v konečnom dôsledku balansuje na hranici porušovania ak nie litery, tak určite ducha Zakladajúceho aktu Rusko-NATO z roku 1997.

Do Čierneho mora vstupuje čoraz viac vojnových lodí patriacich neregionálnym mocnostiam. Vody Čierneho mora sa v dôsledku toho zmenili na ďalšiu oblasť nestability. Predtým tiché a pokojné Baltské more sa stalo dejiskom vojenskej konfrontácie. Intenzita letov prieskumných lietadiel členských krajín NATO sa stala hrozbou pre civilnú leteckú dopravu.

Aliancia neustále uskutočňuje vojenské manévry v blízkosti našich hraníc. Len v minulom roku sa konalo asi 120 cvičení, počas ktorých sa precvičovali aj útočné scenáre, kde ako predpokladaný nepriateľ vystupovalo Rusko.

NATO presadzuje mimoriadne agresívnu politiku partnerstva a rozprestiera svoje chápadlá aj na územia Fínska, Švédska, Ukrajiny a Gruzínska, pričom sa pokúša uchytiť sa aj v Strednej Ázii. Buduje tiež objekty v postsovietskom priestore, ktoré predstavujú potenciálne biologické nebezpečenstvo.

[ZDROJ](#)